COLECȚIA ALBASTRA
ZANE GREY
ULTIMUL
VÂNĂTOR

COLECȚIA ALBAȘTRĂ

Nr. 1

ZANE GREY

Ultimul vânător

(The last of the plainsmen)

Traducere autorizată
de d. Mircea Hasean

Editura Dunărea, Str. Dr. Istrate 10, București
Or. Reg. Com. [illegible]

Colecția Albastră

își inaugurează activitatea printr'un roman datorit penei unui dintre cei mai faimoși scriitori americani. Pe îngăgași tranșat de romanul lui Zane Grey, această colecție va continua să publice, odată pe lună, numai opere de ridicată clasă.

Iată, deci, programul nostru pentru primele numere:

1. **Ultimul vânător**
de Zane Grey

2. **Craiul Pădurilor Robin Hood**
de Ch. E. Wrinal

3. **Lebăda neagră**
de Rafael Sabatini

4. **Detunături în noapte**
de Max Brand

5. **Cavalerul din Batavia**
de H. Von Ottel

6. **Valea disperării**
de Zane Grey

Ultimul Vânător

de Zane Grey

Cap: I

DESERTUL ARIZONEI

In după amiaza aceea cantonamentul, în mijlocul vastei întinderi ierboase arsă de soare, la umbra unui grup de pini moleşiţi de căldură. Ziua fusese înăbuşitoare; apoi, odată cu căderea neaşteptată a nopţii, începu să bată un vânt rece dinspre pustiu. Pănă şi Mormonii care ne serveau de călăuze printre dunele de nisip îngrămădite ici colo de vânt, încetară să se mai roage şi să intoneze cântecele lor religioase cum obişnuiau să facă înainte de apusul soarelui. Ne adunarăm cu toţii într'un grup liniştit şi obosit în jurul focului cantonamentului. Câţiva indieni nomazi apărură ca nişte umbre din tenebrele solitare şi melancolice şi se apropiară de noi, salutându-ne cu o sinceră bucurie sosirea lor. Erau oameni buni şi paşnici indienii aceia; aparţineau triburilor Navajos, şi eram dornici să schimbe cu noi pâlănţie şi bălţile la care priveau cu jind. Unul din ei, un

tip bralt și smeud, care după înfățișare păreau a fi și șeful lor, știa și ceva englesă.

— Ce mai?.. — zise el, cu o voce profundă. Și noi înțelesesăm că aceasta era o prescurtare dela „Ce mai faceți?" care servește de salutare în cazurile asemănătoare.

— Oho, Nodi[illegible], — răspunse la salutul său Jim Emmett, șeful călăuzelor mormonl.

— Ugh! — fu răspunsul simplu al indianului.

— Mare Fată Pelidă, Buffalo Jones, mare șef, mare vânător de bivoli, — continuă Emmett arătând spre Jones.

— Ce mai?.. repetă Navajul cu demnitate; și întinse mâna în semn de prietenie.

— Jones mare șef alb, prinde bivoli, leagă strâns, — continuă Emmett făcând gestul de a învârti laseo-ul prin aer înainte de a-l lansa.

— Nu mare, mie aș — replică indianul zâmbind și coborând mâna până la înălțimea genunchiului.

Jones stătea în picioare lângă focul care-i lumina fața bronzată, cioplită ca din piatră, linia gurii hotărîtă, maxilarul pătrat și ochii pătrunzători dar pe jumătate ascunși pe după pleoapele sale grele. Barba sa era aspră și inălțită și o liniște straniu se citea pe trăsăturile sale de granit; frunt al unui spirit echilibrat căpătat în decursul unei vieți lungi și aventuroase. El întinse spre indianul Navajo sănătoase mâini groase și musculoase.

— Prins bivol, mare bivol, mulți bivoli, inel'p ciguri și — zise el.

Indianul se îndreptă cu demnitate, pătrunse

du-şi zâmbetul său prietenesc; şi Jones continuă apoi:

— Eu mare şef, eu fost departe la nord, departe, ţara lui Little Sticks, luat taurii, Manitou cel alb din tribul Morţilor Sclavi... Naza! Naza!

— Naza? — repetă indianul arătând spre steaua polară. — Nu, nu!

— Da. Eu mare Faţă Palidă viu din ţara depărtată unde apun stelele, străbătut Apele celo mari, fost Buckskin, Siwash, mare vânător de jaguari.

Jaguarul este o zeitate pentru Navajos, care nu fată de acest animal e femeie salutară în-tocmai ca şi indienii din tribul Morţilor Sclavi dela Nord faţă de taurul sălbatec.

— Dar eu nu ucis jaguar — continuă Jones vânând cum se înăsprese trăsăturile indianului. Eu urmărit jaguar cu calul, urmărit mult, mult silit jaguar să se urce în copac, eu mare şef, eu aţârat ecpac, aruncat lasso, prins jaguar şi legat strâns tare.

Faţa încremenită a Navajului se lumină.

— Albul vrea glumit cu mine. Nu!

— Da — exclamă Jones, întinzând braţele sale puternice.—Eu puternic, eu prind jaguar legat strâns, apoi dus jaguar cu mine, vin.

— Nu! — repetă indianul cu vehemenţă.

— Ba da! — protestă Jones, făcând un semn negativ cu capul.

— Nu, nu! — strigă din nou Navajul.

— Ba da! — urlă Jones.

— Mincună mare! — tună indianul.

Toţi începură să râdă, şi Jones deasemenea, care

nu era o fire poznaș, râse cu ei. Indianul manifestase față de Jones un scepticism pe care, drept să spun îl împărtășisem și eu cândva. Îmi amintesc de discursul pe care mi l-a ținut un veteran al preeriei ale cărui cicatrice atestau o viață aspră și aventuroasă.

— Ascultă, tinere, am auzit că intenționezi să străbați canionul în ciuda zăpezii care a căzut din abundență în ultima vreme. Dacă vrei să mă asculți pe mine, ai face bine să te întorci la New York și să abandonezi ideea acestei întreprinderi. Ascultă-mă pe mine, nici prin gând să-ți treacă să străbați deșertul mai ales cu Mormonii; nebunii ăștia spun mereu că apa se găsește acolo din belșug, dar după părerea mea înclin mai curând să cred că au apă la creier. Dela Flagstaff până la ranchul lui Jones sunt cam o sută cincizeci de mile, și numai în două rânduri vei găsi apă în calea ta. Eu îl cunosc bine pe acest Buffalo Jones: l-am cunoscut încă de pe vremea când mănuța lasso-ul care i-a atras porecla de „Urmăritorul bizonului american". Și mai știu și de călătoria aceea îndrăzneață pe care a întreprins-o prin ținuturile pustii dela nord în urmărirea taurului sălbatic. Acum cred că ghicesc deci pornit-o spre Siwash: s'a dus să prindă jaguari vii, sunt sigur. Ascultă-mă pe mine, Jones l-ar prinde și pe diavolul în persoană cu lasso-ul său, dacă nu s'ar teme că va fi prins pe lumea cealaltă. Prinde orice cu lasso-ul lui: jaguari, bizoni, oameni, cai și... câini!

Acest discurs nu făcu decât să creasc și mai mult în mine dorința de a-l găsi pe Jones. Și

mă găseam cu el în inima pădurii...

— Într'adevăr nu este ușor să crezi la tot ceace spune Jones — observă Judd, unul din oamenii lui Emmett. — De unde ar avea un om puterea și curajul să facă asemenea lucruri? Și nu este o cruzime să ții în captivitate un animal sălbatec? Nu este o faptă care l-ar putea supăra pe Dumnezeu ?

Jones răspunse imediat printr'un citat biblic.

— Și Domnul zise: „Să-l facem pe om după chipul și asemănarea noastră; și să aibă stăpânirea deplină asupra peștilor din mare, asupra păsărilor din văzduh, asupra sălbăticiunilor păduri, asupra întregului pământ și asupra tuturor reptilelor care se târăsc la suprafața pământului". Ați înțeles? „Stăpânirea... asupra sălbăticiunilor păduri!" repetă el cu o voce funăitoare; și desfăcu brațele închizând uriașii săi pumni. Stăpânirea deplină! Aceasta fu cuvântul Domnului!

Se simțea în el atâta siguranță și atâta tărie de convingere, încât propriile sale senzațiuni ni se transmiteau și nouă aproape fără de voie. Apoi, el se liniști, lăsă să-i recadă brațele și timp de câteva clipe rămase tăcut. Dar fusese destul ca să ridice o parte din vălul care ascundea marea și strania pasiune a vieții sale. În primele zile ale călătoriei, el îmi povesti că încă de mic copil riscase să-și frângă gâtul pentru a captura o mică vulpe, și că odată prinsă o ținuse bine, deși ea îl mușcase cu cruzime din mâini. Imi mai spuse că în loc să se joace cu copii de vârsta sa, prefera să alerge singur prin

preer'e sau să se cațere pe colinele împădurite sau să stea ore întregi la pândă lângă o vizuină depe stâncile prăpăstioase care în America se numesc „gopers". Și copilul acela arătase cocoșe va deveni omul de mai târziu. Intr'adevăr, timp de cincizeci de ani il obsedase o pasiune invincibilă pentru acea „stăpânire asupra fiarelor pădurii" făcând ca viața să i se scurgă intr'o vânătoare continuă.

Oaspeții noștrii indieni plecară foarte cuprinși, dispărând pe tăcute tot așa precum veniseră, în obscuritatea deșertului; și noi rămăsurăm intr'o tăcere adâncă intreruptă numai de melopeea plângăreață a unui Mormon care se ruga. Dar pe neașteptate câinii mârâiră și hârâiră! Moze, cel mai sălbatic și mai agresiv dintre câini, sări în picioare și începu să latre în direcția deșertului.

O poruncă aspră din partea lui Jones îl făcu să se culce la loc; celalți câini se potoliră și ei.

— Ar fi mai bine să legăm câinii, zise Jones. N'ar fi exclus ca un coyot să se apropie dinspre coline și să asmuțit câinii pe urmele sale.

Câinii expediției mă interesau și îmi plăceau mai mult decât aș putea-o spune; Jones insă păreea să aibă pentru bietele animale un dispreț suveran: Pe drept cuvânt, quintetul acesta de mulțimea cu urechile lungi și pleoștite era capabil să scoată din sărite chiar și pe un sfânt, cu mite pe un om. Bătrânul Moze fusese achiziționat de Jones în Missouri, și ani îndelungați nu făcuse altceva decât să mirosească și să urmărească urmele vânatului de ori ce fel.

Era un câine alb pătat cu negru, sburlit, cu corpul acoperit de cicatrice care demonstrau combativitatea sa [illegible] în care-și agita coada, [illegible] și [illegible] sunete ca era perfect conștient de urâțenia sa și că știa că avea puține șanse de a se face iubit de cineva. Totuși nu-și pierduse speranța de a-și face un prieten. Cât despre mine, inima sa bună care se ascundea sub o înfățișare displăcută, mă cucerise de la prima vedere.

Ca să vorbesc despre faptele lui Moze mi-ar trebui un spațiu cu mult mai mare decât ar fi necesar ca să povestesc întreaga călătorie. Îmi ajunge să enumăr câteva incidente pentru a arăta care era caracterul acestui câine și pentru a demonstra că progenitura sa, dacă nu obținuse prenumele de la vreo expoziție canină, cel puțin moștenise un sânge foarte combativ. La Flagstaff, spre exemplu, îl legaserăm cu un lanț în curticica unei grajd, și a doua zi dimineața îl găsirăm spânzurat, de o bucată din altă parte a palisadei care înconjura curtea și care era înaltă de peste doui metri. Îl liberarăm și îl întinserăm pe jos așteptându-ne din-tr'un moment în altul să ne îndeplinim dureroasa sarcină de a-l îngropa; dar nu trecuseră nici câteva minute și Moze își reveni în fire și agită coada și se duse să se încheie cu câinele din grajd. Într'adevăr, bătălia cu sălbăticiunea sa. Nu era un câine în tot Flagstafful cu care Moze să nu se fi încăierat.

O altă aventură a lui Moze îl lăsă cu gura căscată pînă și pe Jones, care nu se mira chiar

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

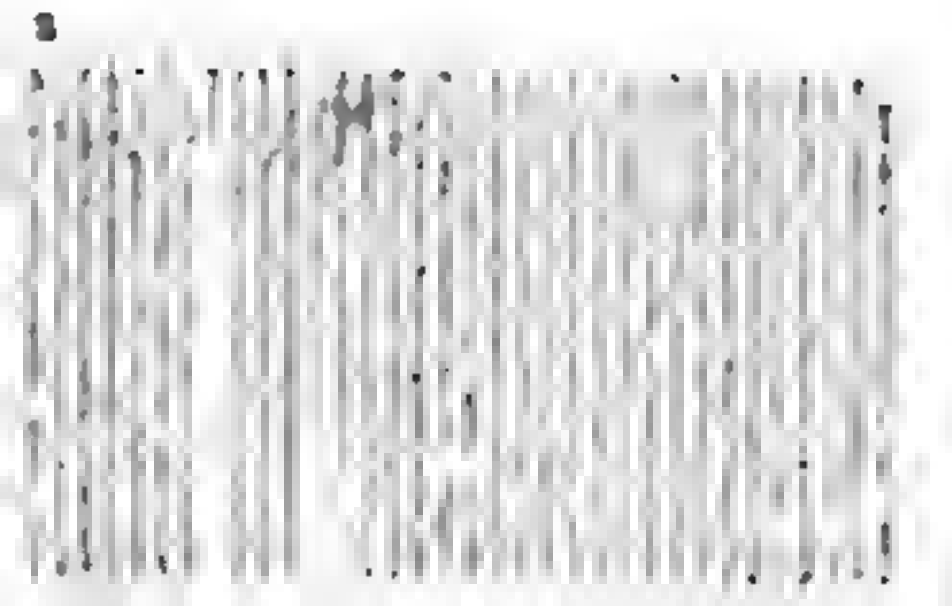

[illegible]

Stores.

[illegible] Apoi [illegible] trap mânăstirea [illegible] colorăse apoi [illegible] [illegible] Mormântul. Ce [illegible] din [illegible] Colorado [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

CAP. II

RANCHJI

de bucuria

de veseria

ioiE ɥ ɔl ɯɹɐɥ.

[illegible]

der! Stand

nit la urechi

mejdie

Wer?

dr Wallace

UMA CRÊA

[illegible]

din nou frumos

decât să aștepte

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

doull parale

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] o [illegible] [illegible] [illegible]

acesso interno?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

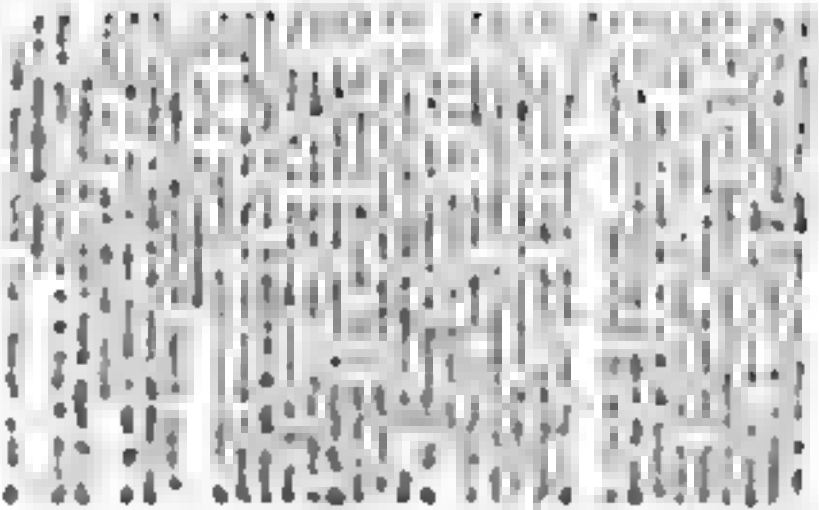

noise is ea

[illegible]

[illegible]

[illegible]

controlled.

and pillows

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]editor chaul

[illegible]

CHAP VIII

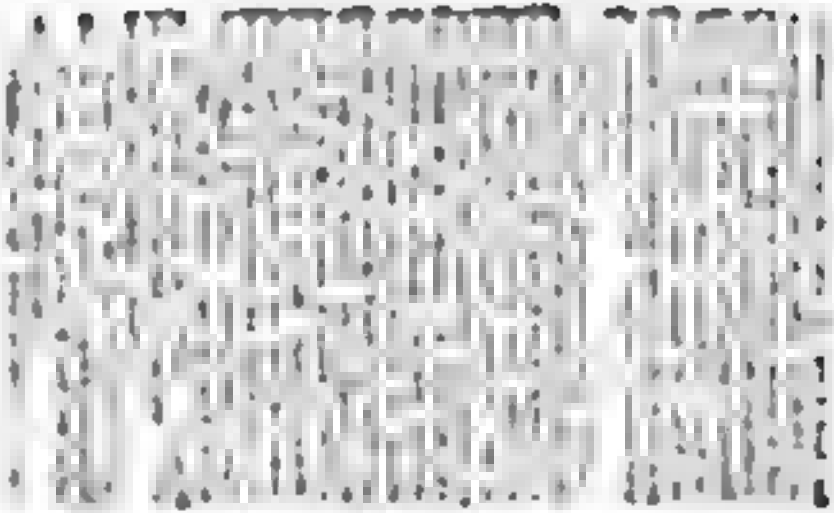

Digitized by Google

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Septate Rus

CAPITOLUL X

[illegible]

[illegible]

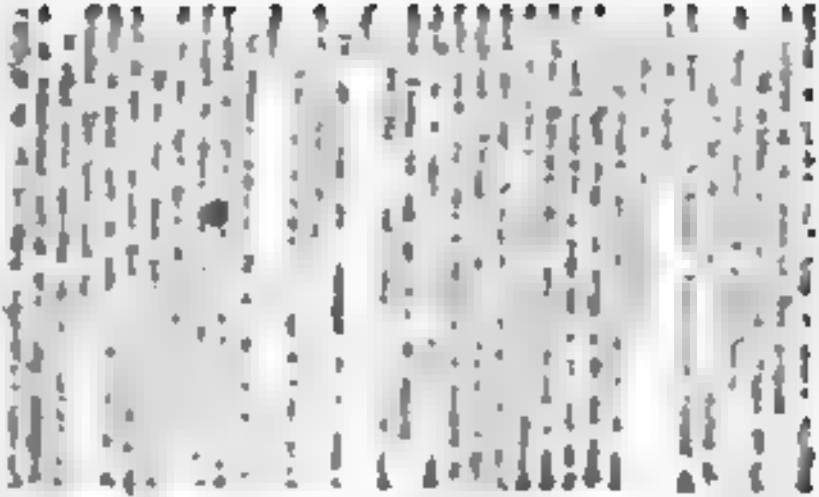

Return

[illegible]

[illegible]

[illegible]

VOLUME XI

VOIE SINUEUSE

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Spell in sequel

[illegible] la lacrimal.

[illegible]

[illegible] espiratoli

[illegible]

[illegible] corge [illegible]

[illegible]

[illegible] e sagittal.

[illegible]

zmnhet

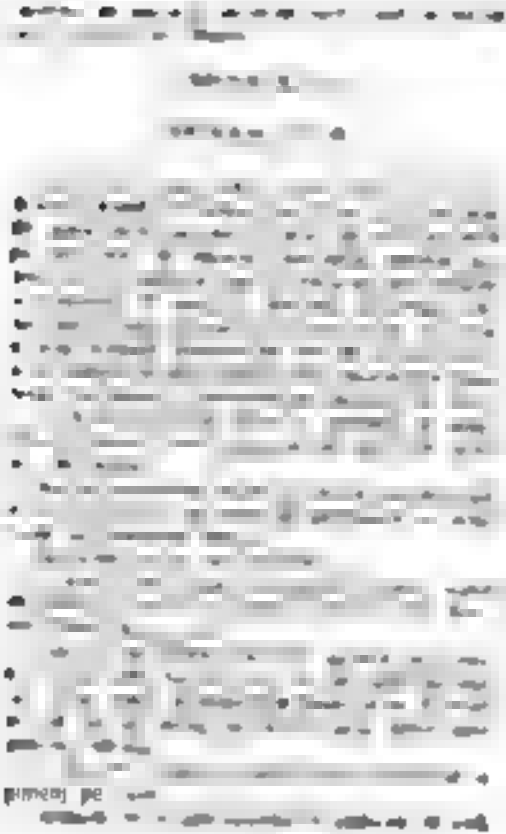

Were made in fact

[illegible]

[illegible]

[illegible]

VII. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

CAPITOLUL XVII

SINGURUL CLIFF

[illegible]

[illegible]

[illegible]

AIK

[illegible]

[illegible] — [illegible] Frank

[illegible]

[illegible]

CAPÍTULO XXV

[illegible]

[illegible]

[illegible]

CAPITOLUL XVI

KITTY

[illegible]

pécimiefas,

ei cadă jos. Dar luptătorul animal încercă să se ridice din nou.

— Țineți-l cineva din voi! — strigă Jones.

— Eu nu, mulțumesc! — răspunse Frank. — Trebue să am grijă de mine insumi.

— Și cu la fel — adăugă eu; și în'adevăr, într'o mână țineam aparatul fotografic, iar în cealaltă pușca.

— Atunci lăsați-l cum'nu în pace — zise din nou Jones, în timp ce Moze se urcă dintr'un salt în copac.

Kitty devenea din ce în ce mai neliniștită, și de data aceasta părea ch este mai mult furioasă decât înspăimântată. Rânjea arătându-și colții și agita coada cu o mișcare din ce în ce mai violentă.

— Fii atent, Jones! Fii atent! — strigă Frank.

Dintr'o săritură Kitty fu jos și începu să alerge cu o iuțeală uimitoare. Doi reușiră cât dintâi s'o ajungă. Dar Kitty se întoarse ca fulgerul și cu o lovitură de labă îi trimise să se rostogolească până lăt departe. In clipa aceea își făcuri apariția Sunder și Moze care o încolțiră din fiecare parte. Un moment după aceea, cele trei animale se rostogoleau pe jos într'o masă informă. Jones și Frank, urlând ca niște demoni, le săriră în ajutor. Dar în clipa aceea, jaguarul reușiseă să se elibereze de adversarii săi, sări într'un copac din apropiere, care creștea pe marginea unei prăpastii.

— Acum sunt sigur că o avem în mână — zise Jones.

Indrăzneațul vânător se luptă până în apropierea unăreiei pe care se refugiase Kitty și urmă

lassoul, care sfâșie prin aer șuierând ca un șarpe. Rezultatul fu încă nul. De unsprezece ori repetă Jones tentativa de a prinde jaguarul cu lasso, dar nu reuși nici odată. Între timp Kitty devenea din ce în ce mai furioasă. A douăsprezecea oară înfășurat, lațul se strânse în jurul unei labe; dar vânătorul trase prea tare de funie, așa că nodul alunecă și Kitty fu iar liberă. Cu o răbdare de înger Jones înșișură din nou lațul în mână.

Încă odată șuieră lassoul prin aer. De data aceasta lațul prinse animalul de gât. În zadar încercă Kitty să rupă frânghia cu colții ei ascuțiți, căci nu reușă.

— Încet! Încet! Trageți de funie, dar nu se poate de încet! — urlă cowboyul.

Salutarăm captura noastră cu urlete sălbatice de triumf care făcură să răsune întreaga pădure.

În mai puțin de jumătate de oră, Kitty fu legată fedeleș și lăsată singură într'o peșteră.

— Acum ne putem întoarce la cabana noastră — zise Jones ștergându-și fruntea de sudoare.

În timp ce ne îndreptam către la cantonamentul nostru, Jones mi se adresă:

— Sunt mulțumit c'am prins-o pe Kitty. Cât se poate de mulțumit. Cât timp am fost în servicin la Yellowstone Park, din câți jaguari am capturat eu, n'am putut să-mi păstrez nici unul. Ofițerii mi-i luau pe toți. De data aceasta mi-am îndeplinit încă un vis.

Ne continuarăm drumul unul pe gânduri, fără a mai schimba nici un cuvânt între noi. Tăcerea din jurul nostru ne era turburată de câte de câte-ori strigătul ascuțit al eleopardului, ne care îl înțelesesem de câtă frunză.

ÎNCHEIERE.

...Şi astfel s-au sfârşit şi ziua despărţirii. La cântecul acestei foste lumea se trezi luă de cu noaptea în cap. Jones chemă câinii, Jim trebăluia în jurul biscuiţilor, Wallace îşi făcea bagajul, iar Frank mănâncă bucuros grosuţă care se dopusese pe şeile lăsate în curte. Dincoro pădure se auzea un sunet vesel de clopoţel şi puţin după aceea, soţii şi Lawson adunând cai dela pădure. Mă grăbii să pun pensa pe Sejana, iar o ceţă după aceea, ne aflam adunaţi cu toţii la marginea drumului care duce spre canyon. La răsărit cerul se colora într'un roşu viu. O ceaţă s'bătrânie acoperea munţii, câmpiile şi pădurile canyonului. Lawson păşi primul pe drumul canyonului. Frank îl ducea de căpăstru pe Baldy încărcat de bagajo.

— Hai de! — zise el simplu — este timp de la ăştenii pe drum.

Ieşi Inul pentru ultima oară rămas bun dela Nicuţe ,apoi luăşeşi pistolii în scoatele şeilorui...

Când după un minut intrarei capul, îl zări pe Jones în picioare pe marginea prăpastiei, cu faţa luminată de lumina glorioasă a zorilor.

— SFÂRŞIT —

O COLECȚIE UNICĂ!

COLECȚIA ALBASTRĂ

Marea lovitură a anului!

Capodopera Romanului de Aventuri

Primul număr apare în curând.

COLECȚIA ALBASTRĂ

va fi un eveniment literar!

Iată programul primelor patru numere:

1. Ultimul Vânător

de *Xavier Hong*

2. Craiul Pădurilor

de *Gr. E. Vinaver*

3. Lebăda neagră

de *Raphael Sabatini*

4. Detunătorul în noapte

de *Max Brand*

Nu uitați să rămâneți din timp abonați

la

Editura Volume